

Relatie officieel maken

Wanneer je de relatie met je partner graag officieel wilt maken, kun je dat doen door met elkaar te trouwen, een geregistreerd partnerschap aan te gaan of een samenlevingscontract met elkaar te sluiten.

Bij die keuze gaat het in de eerste plaats vooral om wat je zelf wilt. Wel is het van belang om bij het maken van die keuze rekening te houden met de verschillende wetten en regels die van toepassing zijn. Want je keuze is niet alleen een emotionele keuze, maar heeft ook financiële en juridische gevolgen. Zo zijn er bijvoorbeeld bepaalde belastingvoor- en nadelen voor gehuwden, geregistreerd partners en samenwoners met een samenlevingscontract, maar niet automatisch voor samenwoners zonder samenlevingscontract. Het is van belang om met elkaar te bespreken wat de gevolgen zijn van deze volgende stap in jullie relatie. Bijvoorbeeld ten aanzien van de vraag welke bezittingen en schulden gemeenschappelijk moeten worden en welke niet. Maar ook hoe het zit met pensioen, kosten van de huishouding en een heel aantal andere zaken. Hoewel het misschien niet altijd leuk is om hierover te praten, voorkomt het grotere problemen in de toekomst.

De verschillen tussen het huwelijk, een geregistreerd partnerschap en een samenlevingscontract bespreken we graag. Hieronder alvast een korte inleiding.

Het huwelijk is van oudsher de meest voorkomende vorm van een officiële relatie. De wet bevat dan ook veel regelingen voor gehuwde partners. Zo bepaalt de wet dat gehuwden automatisch elkaars erfgenaam zijn. Kinderen krijgen hun erfdeel pas uitgekeerd na overlijden van de langstlevende partner. Van deze wettelijke regeling kan bij testament worden afgeweken. Dat is nog al eens wenselijk als het vermogen groter is of er kinderen uit verschillende relaties zijn. Indien je geen huwelijksvoorwaarden maakt, trouw je automatisch in gemeenschap van goederen. Tot 1 januari 2018 was dat de algemene gemeenschap van goederen. Voor huwelijken die na die datum worden gesloten, is dat een beperkte gemeenschap van goederen. Er kunnen allerlei redenen zijn waarom je niet wilt kiezen voor het wettelijke systeem. Bijvoorbeeld omdat je wilt voorkomen dat de continuïteit van je bedrijf bij een eventuele scheiding in gevaar komt. Als echtgenoten willen scheiden, moeten ze dit via de rechter samen met een notaris of advocaat regelen.

Partners die met elkaar een geregistreerd partnerschap willen aangaan kunnen daarvoor bij de ambtenaar van de burgerlijke stand terecht. De gevolgen van het aangaan van een geregistreerd partnerschap zijn vrijwel gelijk aan de gevolgen van het aangaan van een huwelijk. Het is dan ook iets heel anders dan een samenlevingscontract. Een verschil met het huwelijk is dat partners, als er geen minderjarige kinderen zijn, voor scheiding niet naar de rechter hoeven. Als partners met minderjarige kinderen willen scheiden moeten ze dit via de rechter samen met een notaris of advocaat regelen. Partners zonder minderjarige kinderen kunnen via de notaris of advocaat bij de gemeente scheiden.

Er zijn niet veel wettelijke regels voor samenwoners zonder samenlevingscontract. De regels die er wel zijn, zien bijna allemaal op belastingwetgeving. In een samenlevingscontract kun je afspraken maken die tussen jou en jouw partner gelden, zoals de verdeling van de kosten van de huishouding of het maken van afspraken voor als je uit elkaar gaat. Behalve die interne afspraken kan een notarieel samenlevingscontract ook andere voordelen bieden. Denk bijvoorbeeld aan de grote belastingvrijstelling van bijna € 650.000 voor de erfbelasting. Daarnaast geldt dat pensioenfondsen veelal een notarieel samenlevingscontract eisen indien je je partner als begunstigde wilt aanwijzen voor het partnerpensioen. Voor gehuwden en geregistreerd partners geldt dat zij automatisch elkaars erfgenamen zijn, tenzij zij bij testament anders bepalen. Voor samenwoners geldt dat niet. Indien samenwoners iets aan elkaar na willen laten, moeten ze dat bij testament vastleggen. Door naast een testament ook een notariële samenlevingsovereenkomst te hebben, kan bepaald worden dat de legitieme portie van kinderen niet opeisbaar is bij overlijden.

Voor kinderen die tijdens het huwelijk of geregistreerd partnerschap worden geboren geldt dat deze bij heteroseksuele stellen automatisch de kinderen van beide ouders zijn. Bij een lesbisch stel geldt hetzelfde, mits voor de zwangerschap gebruik is gemaakt van een onbekende donor. Er dient dan bij de aangifte van de geboorte een verklaring te worden overgelegd van de Stichting donorgegevens kunstmatige bevruchting. Bij samenwoners, ook met een samenlevingsovereenkomst, wordt het kind enkel automatisch kind van de moeder. De andere ouder dient dan nog wel te erkennen.

Voor meer informatie over de gevolgen van het huwelijk of geregistreerd partnerschap dan wel het aangaan van huwelijksvoorwaarden, partnerschapsvoorwaarden of een samenlevingscontract, kunt u contact opmaken. Wij adviseren u graag.